

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΚΟΤΖΙΟΥΛΑ

τηγό. "Όσο για τους φτωχούς και τον όγχο, πολιτεύτηκε με τέτοιο τρόπο απέναντί τους, που τους έπιασε μιά παράξενη λαχτάρα να τον κάμουν τεράνιο του(4). Μερικοί μάλιστα υποστήριζαν και παιχναιόταν κοντά του τον παρακινούσαν να φανεί ανώτερος του θρόνου και ποδοπατώντας ψηφίσματα και νόμους και λογάδες που ζήμινων το κράτος ν' αναλάβει την κατάσταση και να τη διευθετήσει χωρίς να φοβηθεί τους συκοφάντες.

[illegible]

ἐπιτελεί και να να κατατοξεύει
μικρόν αριθμό πλοίων. Όταν
μωω έφτανε να "Αθηναίοι να βα-
θύνουν να "Αντίοχο, τότε προ-
σώτας και αυτός με όλο το
πλοίο κέρβεις να νίκη σούτως
να πλοία και "Αντίοχο, αχαιώνες
να πολλά πλοία και έσπερος
τέλος έσπες τρόπαα (13). Μό-
ο "Αλκιμίδης γυρίζοντας στη
με πληροφόρηθηκε από Έβλη
απ' άνοιχτά με το σύνολο των
πλοίων που προελάωντας στη
συναντή να νευμαγία. Μά έκείνο
ελαρηστημένω απ' τη νίκη το
δεν τώ έπιτερείται.

μήθηκε ὁ Ἀλκιβιάδης κι ἔφυγε γιὰ πάντα ἀπὸ τὸ στρατόπεδο. Ἀφοῦ πάλαι μισθοφόρους στρατιώτες πολεμοῦσε γιὰ δικό του λογαριασμό, τὸ κεφάλαιό του ἀνεξάρτητο, θρόνος κι οὐδὲν ἄλλο, μάζεψε χρήματα πολλὰ ἀπὸ τοὺς ὑποταγμένους καὶ ταυροχόους προστάτους μὲ τὴν παρρησία τοῦ τοῦ Ἑλλήνεος τὰ γενναῖα τοινικῶν μερῶν ἀπὸ τοὺς βαρβάρους.

τον ΞΑΝΑΚΑ. XXXVI. Ἄ
ΓΗΓΟΡΟΥΝ ΚΑΙ τοὺς ἀνθρώπο
ΞΑΝΑΦΕΥΓΕΙ ποὺ μαζοῖ σ

[illegible]

ΟΥΕΣ.
 ΔΕΙ
 ΟΥΕΣ.
 ΔΙ' ΟΥΧΤΑΙ,
 (την)
 ΝΙΕΤΑΙ! (4).

λαο, (6)
να;
δλα: (7)

γέλεις
να,
ὁ σου
ις.

This is a scan of a blank page from a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and faint vertical lines, possibly from the binding or scanning process. There is no text or other markings on the page.

- (1) "Ας μὴ ξεχνώμεν πὺς ὁ ὄργανον τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ οὐράτου τῶν Ἀλκιβιάδων εἶχε ἀπαικτοῖς στὴν οἰκογενεῖα του τὴν ἐν τῶν Ἀλκιβιάδων.
- (2) Αὐτοὶ διακρίνανε ἀλλοτρίαν τὴν πολλὰς φορές.
- (3) Μόλις εἶταν οἱ νεαροὶ, αὐτοὶ

(4) Ὡς καὶ ἰσχυρὰ καθιερώθη μετὰ τῶν Χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν.

(5) Τὸ νησί αὐτό, παλαιότερη ἀποικία τῶν Ἰωνίων, καὶ δημοφιλὲς καὶ ἡ πρὸ πολλῶν ἀποικιῶν ἀργότερα ἐκδόθηκεν τοῖς Ἀμερικανοῖς, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς

ὁπρὸς τὸν ἀποστόλου τὸν
ὁπρὸς τὸν ἀποστόλου τὸν
ἀπὸ τοῦ ἡ τοῦ χρόνου ἀποστάσεως ἀ
τοῦ ἀποστόλου. Τότε εἶπεν πρὸς τὸν
ἀποστόλου τὸν μετὰ τὸν ἀποστόλου.
Ἀποστόλου εἶπεν πρὸς τὸν ἀποστόλου
πρὸς τὸν ἀποστόλου πρὸς τὸν ἀποστόλου.

(6) Κατά τή τέλη τοῦ ἔτους 408, Ἀδριανὸς κατακλύει ἀπὸ πτοχῇ, ἀλλ' ἱστορικῶς οὐκ ἐπιβεβαιωμένη καὶ διακρινόμενη γὰρ τὸν ἀπορασιατικὸν χαρακτῆρα, τῇ διπλωματικῇ ἐκδηλώσει καὶ τῇ λιτότατι δι-
δίνουσι τὸν, ποτὶ τὸν ἑξαρχικὸν ἀπὸ
ἀλλότρου - ἢ ἀπολυτὸν - χαρακτῆρα.

τόσο να φτάσει με κάθε μέτρο, ώστε να
αλλάξουν, στην επιτυχία των σκοπών τους
και γενικά αποστήσει με φανατισμό
στην πατριωτική συμπεριφορά του Πρό-
φουρ κήρυκες διηρησμένοι στην πατρί-
δα και το μεγαλύτερο καθήκον τους

στους Αιγύπτιους (405). Αυτός έ-
κρινε την "Αθήνα Ουρα" από ένα χρο-
νικό της απώλειας την αρχή των 30 χρό-
νων. Τη εποχή εκείνη οι σοφιστές στί-
γμιζαν λόγο πρόποση Ισχυρότερη κα-
τό το τέλος θέλανε να μεταπολιτίσας και

(7) Ὁ Κάρος ὁ νεώτερος (424-40 π. Χ.), γιὸς τοῦ Ἀρπίου καὶ τῆς Πυρραΐδας, ἀνέστησε καὶ τὴν Πυρραΐδα.

... διότι ἀπὸ τὸν πατέρα τὸν οὐρανὸν
... τῆς Μικρασίας. Θάλλοντας ὡς ἀπαίρεται
... διαδοχὴ ἀπὸ τὸν ἄνδρα ἀπὸ τὸν μεγαλύτερο
... ἀδελφὸν τοῦ Ἀρταξέρδη καὶ ἔχοντας ἐπὶ
... τὸ παρθεῖναι. Ἕλλην προκείμενον ἐστὶ
... ποὺ εἶχαν χρησιμοποιήσει μεταφράσεις

[illegible]

(8) Ἡ ἀδελφὴν ἀδελφὴ εἶχε ὡς ἀποκρί-
σις αὐτῆς ἀποταγῆσαν πολλὰ ἀπὸ τοῦ
λοῦ τοῦ Ἀθηνῶν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς
ποιεῖν πλειοψηφίαν.

(9) Δηλαδὴ πρὸς ὅραμα ἐκείνη
ὅραμα τῆς ἀποκρίσεως ἀντιπο-

(10) "Οχι: είδαμε με προσηγορικής ε
φορίας.
(11) Είδαμε παραπάνω, στο καρ.
πώς κάρβουνο αυτός την αδυναμία του 'Αλ
βάνου.
(12) 'Ο τοποτηρητής αυτός του 'Αλ

of "Athexatoi mēs Quidam Iwan parōn
"Γρηγόρη τῷ Επισκοπῇ: τὸν χιλιετικὸν Β
"καὶ Καραβιά. "Εστὶ καὶ ἀσέβης, ἀρκεστ
"τὸν Ιωάννην σὺν στρατῷ τῷ Γρηγόρι
"προσελθόντος ἀνδραγατῇ τοῦ ἀντιπάλ
"καὶ ἀνδραγατῶντος παύσαντος τοῦ αὐτοῦ

(13) Ἡ νεκρυρία τῆς 'Ερέσος ἔν-
τε το φθινόπωρο τοῦ 407; Σ' αὐτῇ εἰ
valoi ἔχοντες ἀνακρίματα τροφῆς. Μὲ
νεκρυρία αὐτῇ ὁ Ἀδωνιτὸς τροποποιεῖ

(11) Δίνονται για τον έλεγχο του στρατιώτη, τον ελεγκτή, άρμόδια των Αθηνών, γιατί ο πατέρας άκουσε λήγοντας λέγοντας.

(16) Oí áρχαις Θράκας — ἑπὶ τῇ
ἀγορᾷ καὶ ἐν τῇ ἑκκλησίᾳ — σίταν δα-
πάναν διέδοξα πρὸς τὴν κατασκευὴν τοῦ
οὐ μνησθέντος κτιστοῦ. "Αλλὰ ἀπὸ τῆς
ἐκείνης αἰχμῆς ἐκτελέσθη καὶ ἡ

[illegible]

(17) Ἀπὸ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ Ἀλκιβιάδου.

(19) Ὁ Ἀδελφάντιος, πρὸ χρονίου ἐπανεληγμένα στρατηγία τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὸν ἡλεκονομικὸν πόλεμον, εἰς ἐνοχοποιεῖται μὲν τὸν Ἀλκιβιάδην σὺν τοῖς

20) Ἀρχαία πόλιν ἐν τῇ ἀνατολικῇ παραλίᾳ τῆς Θρακικῆς χερσονήσου. Τὸ ὄνομα μόνον ποτὶς γινώσκαι τῇ ἑλληνιστικῇ ἐποχῇ.

το. Η ναυαρχία έγινε τον Αύγουστο του 405 π. Χ. Τον παλοπονηρομαχικό στόλο τον αποτελούσαν 200 τριήρεις και προμηθευόταν άρπυγγές που είχαν ο Αλέξανδρος, που είχε απόστολο των τίτλο του «πιστολάου», έπεισθη άναγορευόμενος άπ' τους νόμους της κοινοτικής δια πολιτείας, ας 70.

(21) Αυτό έγινε τέσσερις μέρες στη συνέχεια, χωρίς να κινηθούν καθόλου οι Αζοκακλιμένοι. 'Αλλά την πέμπτη μέρα έλαβαν μυστηριώδη άγγελος των επιτόκων ζαρνιλά και συντριβή της 'Αθηνάς.

(22) Ἡ πόλις αὕτη, ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ
 γόθ. Ποταμίου (α) ἀπόστασις τεσσαράκοντα
 μιλίων περίπου ἐστὶ μικροασιατικῆ παρα-
 λία τοῦ Ἑλλησπόντου, μόλις πρὶν ἀπὸ λί-
 γας μέρας εἶχε κυριευτῆ ἀπὸ τοῦ Λακε-
 δαιμονίου, πρὸ τῆς χρησιμοποιοῦσας τοῦ
 αὐτοῦ ἡμερολογίου πρὸς τὴν ἑξήκοντα ἀπὸ τῆς ἀπο-

(23) Είπε απαντώντας στο ερώτημά του, ένας σίλκας, κοντά στη Σελή.

(24) Στην είσοδο του Ελληνικού, άκουσε από την Άδρια. Έτσι οι Άγγλοι, όπως είναι έμφανη, ήταν

(25) Ἀρτὶ καὶ ἀντισημαίνει πρὸς, ὅτι καὶ ὁ Ἀόρατος ἐστὶν ὁ ἀπὸ καθαρουργίας παρακολουθῶν καὶ διαισθητικῆς τῆς ἀλλαγῆς αὐτῆς· ἀποφασίζει νὰ βρῇ κατανυκτικὰ, ὅτι βρῇ καὶ σὴ θέσιν του· παρὰ μόνον τὸ πλῆθος αὐτὰ δὲκα σκαφὴν ἀπὸ οὐραίου δι-

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Κ. Γ. ΚΟΤΖΙΟΥΛΑ

1474/1940
9. (ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ)

Η ΠΑΝΔΩΛΕΡΙΑ XXXVII. Οι ΓΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ στρατηγοί όμως δεν έδωσαν σημασία στα λόγια του 'Αλκιβιάδη και στις συστάσεις του να μεταφέρουν το στόλο τους στη βάση της Σητού. 'Ο Τυδέας(1) μάλιστα τον διάταξε προσελθτικά ν' αποσυρθεί λέγοντας του πως άλλοι πιά διοικούσαν το στρατό και όχι εκείνος. 'Ο 'Αλκιβιάδης, που υποψιάστηκε κίβλας κάποια προδοσία από μέρος των στρατηγών, διάσπηκε ν' αναχωρήσει. Στους κορυφαίους του στρατοπέδου που τον ξεπροβόδιαν ανακρίνωσε πως, αν δεν τον είχαν έλκευταί έτσι οι στρατηγοί, αυτές μέγα σε λίγες μέρες θ' ανάγκασε τους Λακεδαιμόνιους ή αθέλα τους να συνάμουν ναυμαγία μαζί τους ή να παρατήσουν τα καράβια τους. Οι υποσχέσεις του αυτές σ' άλλους φάνηκαν φροφωρισμοί, άλλοι όμως τις βρήκαν πραγματισμοί. Στην περίπτωση που έγοντας μαζί του πολλούς Θράκες(2), ξεσκημένους όλους στο ακόντιο και στην Ιππασία, θα γυποούσε τους Λακεδαιμόνιους απ' τη στεριά και θ' αναστάσανε το στρατοπέδον τους. Και το ότι σωστά επρόβλεψε ο 'Αλκιβιάδης τα σφάλματα των 'Αθηναίων, αυτό επιβεβαιώθηκε χωρίς όργωπορία από την πράξη. 'Ο τον δηλαδή έπαισε απάντι τους Εσφυκιά και αντιστάτο ο δ' Αλκίνο, μονάχα όγδο τμήρισε με τον Κόνωνα(3) γλυτώσανε οι υπόλοιποι λίγο παρακάτω από διαβολικές πιεστήκαν αιχμαλώτες. Από τα πληρώματα τους ο Αλκίνο έπαισε τρεις γλυτώσανε και τους έσοφες(4). Σε λίγον καιρό(5) κυριέμε και την 'Αθήνα, έκαψε το στόλο τους και γκρέμισε τα Μακρά Τείχη(6).

Ο ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ "Υστερ' ότι αν-
ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ τὰ ὁ Αλκιβιά-
ΤΙΣ ΠΕΡΙΠΑΛ. δης φέρεθηκε
ΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ τους Λακεδαι-
μόνιους πρὸς τὸν

ριωχούσαν από στεριά και έπιδω-
λασσα πιά και έπαισε στη Βιβυ-
νία(7), παίρνοντας μαζί του πολ-
λους θησαυρούς, κουβαλώντας άλ-
λους πολλούς και έχοντας άρρηστά
δικαία περισσότερα, σ' η' κέριστο
(8) όπου έμενε ως νύκτα. Στη Βι-
θυνία πάλι, αφού έλασε ένα μεγά-
λο μέρος της περιουσίας του και
ρημάχθηκε από τους εκεί Θρά-
κες(9), προέβησε να τραβήξει
πρὸς τὸν Ἀρπάρξην(10). Έχοντας
τη γνώμη πως δε θα τον ελπίσει
λιγότερο χρίσμο από το Θεμι-
στοκλή(11) ο μονάρχης, αν τον έ-
δοκίμαζε, και φρονώντας πως το
κίνητρο της πράξης του ήταν άνω-
τερο από κίνητρο γιατί δε θα προ-
φαινε τις υπηρεσίες του έναντι
στούς συμπολίτες του, όπως ο Θε-
μιστοκλής, αλλά θα ζητούσε τη
συνδρομή του βασιλιά για την πα-
τρίδα κι έναντια στους έχθρους

της(12). Νομίζοντας κίβλας πὸς ὁ
Φαρνάεας(13) πρόθυμα θα τοῦ
παρωχωρούσε τὰ μέσα και τὴν ἐ-
ασφάλιση τοῦ ταξιδίου, πήγε νὰ
τὸν βρεῖ στη Φρυγία, όπου και ἐ-
μεινε στήν αὐλή του κολακεύον-
τας εκείνον αὐτὸ ζώντας ὁ ἴδιος
μέσα σὲ τιμὲς.

Ο ΛΟΣ ΜΕΤΑ. XXXVIII. Οι
ΝΟΕΙ 'Αθηναίοι αἰσθα-
νούντων δυσφο-
ρία γιὰ τὴν ἀπώλεια τῆς ἡγεμο-
νίας, "Όταν όμως ο Αλκίνο τους
στέρησε και την ελευθερία παρα-
δίδοντας την πόλη στους 30 τυ-
ράνους, τώρα που η κατάσταση
είτανε χαμένη, τους ήρθανε στὸ
νοῦ οἱ στοχασμοὶ ποὺ δὲν τοὺς ἐ-
καμαν ὅταν εἶταν καιροὶ νὰ σω-
θοῦν. Τραβώντας λοιπὸν τὰ μαλλιά
τους ἀράβιζαν τὰ σφάλματα και
τις ἀπορροές τους, ποὺ ἀπ' όλες
μεγαλύτερη λογιζόταν ἡ ἐστέρη-
ση καταφορά τους πρὸς τὸν 'Αλκι-
βιάδη. Τὸν εἶχαν ἀπομακρύνει χω-
ρὶς νὰ τοὺς φταίξει σὲ τίποτε και
ὀργισμένοι ἀπὸ τὸν ὀφιστάμενο
ποὺ ἔχασε μὲ τρόπον αἴτιμο λίγα
καράβια, στέρησαν τὴν πόλη τὸν
ικανότερο και γενναίτερο στρατη-
γὸ τῆς(14). Ὡστόσο, μὲς σὴν τωρι-
νὴ τους δυστυχία, τρεμοφύγεε κα-
ποια ἐλπίδα, πως ὅσο βρισκόταν
στὴ ζωὴ ὁ 'Αλκιβιάδης δὲν εἴχον
γαμὶ τί πάντα γιὰ τοὺς 'Αθηναί-
ους. "Ότε σὴν πρώτη του ἐξορία
— ἔλεγαν — προτίμησε νὰ μὲς
στὴν ἀφρική και τὴ γαλιή, οὐ-
τε ποτὲ ἀπ' ἡ θέση του εἶναι κά-
ποια ἀντιστάσις θὰ ὑπομείνει
τὸν ἄνθρωπο καὶ Λακεδαιμόνιον
καὶ τὸν ὀφιστάμενο τὸν 30 τυράν-
ων. Καὶ δὲν εἶταν ἀδύνατο νὰ τρέ-
ψεται καὶ περὶ τὸν ὄμιον τὸ πλῆ-
θος, ὅσοι μὲν ὄχι καὶ οἱ κυ-
ριότεροι, καὶ νύκτωρ γιὰ τὸν
'Αλκιβιάδη καὶ ἀντιπρόθετος γι' αὐ-
τὸν καὶ πολλὰ συζητήσαν τὸ κάνουν
γιὰ τὴν πατρίδα. Οἱ ἐνέργειες
και τὰ σχέδια ἐκείνων

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΤΑΙ Στὸ τέλος ὁ
Η ΕΞΟΝΤΩΣΗ Κριτίας(15) εἰ-
σήχθηκε στὸ
Λόκον πρὸς

γίνεται πατέ, ὅσο θαγοῦν ἔμ-
κρατία οἱ 'Αθηναῖοι, νὰ ἐσασφαλί-
σουν τὴν κυριαρχία τους σὴν 'Ελ-
λάδα οἱ Λακεδαιμόνιοι. Κι ἂν ἐξ
ἀλλου, πρόσθεσι, δεχτοῦν νομιμό-
φροντα οἱ 'Αθηναῖοι τὴν διαγοργία,
ὁ 'Αλκιβιάδης δὲν θα τοὺς ἀφαιρῇ
ὅσο ζεῖ νὰ καθίσουν ἡσυχα σὲ τὸν
πολίτευμα. Καὶ δὲ θ' ἀκολουθοῦσε
τὶς ὑποδείξεις τοῦ Κριτία ὁ Αλ-
κίνο, ἂν δὲν τοῦ ρχόταν ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου του μὴ διατα-
σῇ(16) ποὺ παρρηγοῦναι νὰ ἐξέρ-
τῶσει τὸν 'Αλκιβιάδη αὐτὸ ἐκείναι
τόκαμαν εἴτε ἐπειδὴ φοβήθηκαν
τὴ δυναμικότητα και τὴ μεγαλο-
πραγμοσύνη του εἴτε γιατί θέλη-
σαν νὰ εὐχαριστήσουν τὸν 'Αγῆ.

ΟΝΕΙΡΑ ΠΟΥ XXXIX. Ὁ Λό-
ΒΓΑΙΝΟΥΝ σάντρος λοιπὸν
διαβίβασε τὴ δι-
στογὴν σὲ Φαρνάεας μὲ τὴν ἐν-

τολή νὰ τὴν ἐκτελέσει. Ἐκείνος
ἀνάθεσε αὐτὴ τὴ φροντίδα σὲ τὸν ἄ-
δερό του τὸ Μαγαίο και σὲ τὸ θεῖο
του τὸ Σουσάμβρη. Ἐκείνη τὴν ἐ-
ποχὴ ὁ 'Αλκιβιάδης ἔφυγε νὰ κα-
ταίξει σὲ μὴ καμπούλη τῆς Φρυγί-
ας, ἔχοντας μαζί του τὴν ἑταιρία
Τιμάντρον. Ἐκεῖ εἶπε σὲ τὸν ὄμιον
τοῦ τὸ ἔχεις ὄνειρο. Τοῦ φάνηκε
πως τάχα φορούσε τὰ ρούχα τῆς
ἑταιρίας, ἐνὼ ἐκείνη κρατώντας
σὴν ἀγκαλιά τὴν τὸ κεφάλι του
ἔβαρε τὸν προσώπου του μὲ φιασι-
δια. Σ' ὀφονε με ἄλλην ἐκδοχὴ ὁ
νεύριετρε πως οἱ ἄνθρωποι τοῦ
Μαγαίου τὸν ἀποκεφάλιζαν καὶ
πως καίγονταν τὸ σῶμα του. Ἄνευ
μάλιστα πως τ' ὄνειρο αὐτὸ τοῦ
παρουσιάστηκε μόλις λίγο πρὶν
ἀπὸ τὸ θάνατό του.

Α Ε ΠΤΟΜΕΡΕΙ. Ἐκείνοι ποὺ
ΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑ. στάθηκαν νὰ
ΝΑΤΟ ΤΟΥ τὸν σκοτώσουν
δὲν τόλμησαν νὰ

μποῦνε μέσα, παρὰ τοῦ περικύ-
κλωσαν εὐ στίτη κι ἔβαλαν φωτιά.
Μόλις τὸ σῆρε εἶδον ὁ 'Αλκιβιά-
δης, μόλις τὰ πὶο πολλὰ ἀπ' τὰ
ρούχα και τὰ στρώματά του και
τράξε μὲς σὴν φωτιά. 'Ο ἴδιος,
τράχοντας μὲ τὴν χλαμίδα τὸ ἀ-
παστὸρὸ του γὰρ, τραβώντας μὲ τ'
ἄλλο τὸ μαχαίρι, πέρασε μὲς ἀπ'
τὴ φωτιά χωρὶς νὰ πάθει τίποτε
και πρὶν οἱ φλόγες τοῦ κάψουνε
τὰ ρούχα. Οἱ βαρβάροι, μόλις τὸν
εἶδαν ἔξω σκορπιστήκανε. Κανένας
τοὺς δὲν τόλμησε νὰ τὸν ποιεῖται
οὔτε νάρθει στὰ χέρια μαζί του,
μόνο σταθίκανε σ' ἀπόσταση κι
ἄρχισαν νὰ τοῦ ρίχνουν ἀκόντια
και βέλη. "Όταν τὸν ἀφῆσαν ἐταί
σὲ τὸν τόπο κι ἀναχώρησαν οἱ βαρ-
βάροι, Τιμάντρον ὄσκασε τὸ νεκ-
ρὸ κι ἀφοῦ τὸν τυλίξε και τὸν ἐ-
σκέπασε μὲ τὰ δικά της φορέματα
τοῦ ἔκανε ὅσο τῆς ἔπερσαν οἱ
περιστάσεις, λαμπρὴ κηδεῖα και
ἀντάθεια του. Αὐτὴ ἡ γυναικὴ λέγε
πως εἶταν ἡ μητέρα τῆς Αλκιδάς(17)
ποὺ τὴν ὀνομάσαν Κορινθία, μὰ
ποὺ τὴν εἶχαν φέρει σὴν 'Ελλάδα
σπλάδα ἀπὸ τὰ Ὑκκαρ, μὴ πο-
λιτεῖα τῆς Σικελίας.

ΕΝΑ ΑΛΟ ΤΕ. Μερικοὶ όμως
ΛΟΣ ΠΟΥ ΘΑ ἐνὼ συμφωνοῦ-
ΤΟΥ ΤΑΙΡΙΑΖΕ νὰ μὲ τοὺς πα-
ΚΑΥΤΕΡΑ ραπανά σὲς τοῦ
πομπέριες τοῦ

θανάτου τοῦ 'Αλκιβιάδη, ὑποστη-
ρίσαν ὅσοτος πως δὲν εὐθύνου-
ται γι' αὐτὸν ὅστε ὁ Φαρνάεας
εἶπε ὁ Αλκίνο οὔτε οἱ Λακεδαι-
μόνιοι και πὸς ὁ αἷτος τοῦ χαμοῦ
τοῦ εἶταν ὁ ἴδιος ὁ 'Αλκιβιάδης.
Εἶπε διασθερίζει μὴ κοπέλα ἀπὸ
καλὸ στίτη και ἔοδσε μαζί τῆς. Γ'
ἀδέρφια τῆς θυὸς δὲν ἀνέχτηκαν
αὐτὴ τὴν προσβολὴ κι ἔβαλαν τὴ
νύκτα φωτιά σὲ στίτη ὅπου κατοί-
κοῦσε ὁ 'Αλκιβιάδης. Καὶ τὸν ἐ-
σκότωσαν, ὅπως ἀνάφερα παραπά-
νου, καθὼς ἤθισσε νὰ γλυτώσει
μὲς ἀπ' τὴν φωτιά.

ΤΕΛΟΣ

(1) Βλ. σημ. 17 τῆς προηγούμενης σελί-
δας.
(2) Κινεσιταί μισοθρόνοι.
(3) 'Ο στρατηγὸς Κόνωνας, γιὸς τοῦ
Τιμῶνου, ἀπὸ τοὺς ἱκανότερους στρατη-
γούς τῶν 'Αθηναίων ἐπαρθεύοντας ἀπὸ τὴν
καταστροφὴν τῶν Ἀλφειο Ποταμῶν, ζήτησε
ἐπὶ τοὺς ἀπὸ τὸν βασιλὴν τῆς Κίπρου Εὐκρί-
τα. Θέλοντας νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν πα-
τρίδα του, ἔφυγε ἱπποδρόμος τοῦ πασι-
κὸ στόλου και κατατράφηκε τὸ ναυτικὸ
τῶν Λακεδαιμονίων σὴν Κνίδο τῆς Κα-
ρίας. Οἱ 'Αθηναῖοι ἀργότερα τὸν ἐτίμησαν
ἐπαινετικὰ γιὰ τὴς μεγάλης πατριωτικῆς
ἀνδραγαθίας του.
(4) Οἱ νέμοι τοῦ πολέμου εἶταν τότε,
ὡς ὀριζήματα τοὺς ἐκείνου σημεία σελήνης
ἀπὸ τὴν ἡμέρα.
(5) Τὸ ἔτος 404.
(6) Ἀπὸ τὸν πόντον τὴν πρωτεύουσα μὲ
τὸν Παιρὰν. Τὸ ἀνεκδιήκοντο ἀνέστησε ὁ
Κόνωνας μὲ χρίματα τοῦ στρατῆρος Φω-
ναστάου.
(7) Στὴν ἀντιμετώπι, ἀσιατικὴ παραλία.
(8) Τῆς Βισθόνης.
(9) Πρὸκειται βίβια γιὰ τὸν συνο-
δὸς του, τὸν συμπολιτικὸν του.

(10) 'Ο 'Αρταξέρξης μεγαλύτερος ἀ-
δερφὸς τοῦ Εὐρόου, πολέμησε μαζί του στὴ
Κόνωζα, ὅπου νίκησε τὸν Ἀρταξέρξη
του και παίρνοντας τὸ θάνατο βασίλεψε σὴν
Περσία ὡς τὸ 358.
(11) Εἶναι γνωστὸ πως ὁ τροπαιοχόρος
τῆς Σαλαμιναίωνας, δυσχεραίνοντας κα-
ταίξει μὲ τὴν τὴν 'Αθήνας, ἔφη τὸν ἀνα-
νόητον καὶ τοὺς Πέρσας τὸν θανάτωνον
ὡς τὰ γιὰς ἀντιπαλίου του, και ἐκείνους
δὲν ἔχσαν τὴν ἐνκαίρια νὰ τὸν παρποιν-
θοῦν. Καθὼς βίαμονα λοιπὸν, τὴν πατρι-
κὴ αὐτῆ τὸν ματαπρόφρονον τὴν εἶχαν ἐγ-
καίνειται ἔλατο πρὶν ἀπὸ τὸν 'Αλκιβιάδη
και ἐπὶ ἡγήσαντο σπυρίδα, ἐπ' αὐτὸν.
(12) Τὸς Λακεδαιμόνιους, φυσικά.
(13) Καὶ θυὸς ἔπαισε νὰ θοιγῇ πὸς
εἶχε ταπεινώσει ἐπὶ νεικημένον αὐτὸν τὸν
στρατῆρὸν σὲ πᾶσι τῆς μάχης (βλ. κεφ.
28, 29 και 30) και πὸς ἐκείνους δὲ θὰ
τοῦ τὸν σπυρίδα. Τὴ καταρπαξία του περι-
λάβειν τὴ Φρυγία.
(14) Ἐννοεῖ τότε πὸς μὲ τὴν ἡμέρα τοῦ
Ἀντιόχου, τὸν πᾶσαν ἀπὸ στρατῆρὸ, ἀ-
ναγκάσαντες του νὰ καταφύγῃ σὲ Βισθόνη.
(15) Γι' αὐτὸν ἐγγράφηκε σὴν σφραγίσ-
29 τῆς προσηγορίας — τὸν ὀνομάσαν.

πιοῦνται πως
να καλὸ φυσικὸ
ρέπει νάχει τὸ
τα, ἂν ἴσως και
ς κάνει διπλὸ
καλὸ: διπλὸ καλὸ
ἐπὶ καὶ τὴν
σομὴ καὶ ἐπὶ ἑσπέρας
τὸ πᾶσι.
(27. 303—6)
στέκου μακριὰ
ὅπως ὁ διάβολος
λέει ὁ λόγος,
ἀνθρώπου καὶ τῆς
πρὶν τὸν καὶ
πάντα του ὅλμου
καλὸ λυμῶν.
(27. 113—4)
ουστὲ ἀκόμα τὸ
ὡς ἀνέκδοτο εἰσχω-
ρη.